

استرالیا و تداوم نقض حقوق بشر!

در طول چند هفته گذشته اعتصابات و اعتراضات پناهجویان در استرالیا به مسئله ای جهت خوراک تبلیغاتی رسانه های خبری دنیا و به موضوعی جهت اتخاذ راه حلهای دولتان بورژوازی بر سر مسئله پناهندگی و بعضا جهت محکومیت استرالیا بخاطر نقض آشکار حقوق پناهجویان شده است. در داخل استرالیا نیز این مسئله به موضوعی جهت برانگیختن و تقویت نمودن احساسات راسیستی تبدیل شد.

اعتصاب غذای پناهجویان در بازداشتگاه "وومه را" که از ۱۶ ژانویه شروع شده کماکان ادامه دارد و این اعتراضات به دیگر کمپهای پناهجویان در سایر نقاط استرالیا نیز کشیده شده و به یکی از مسائل مهم در دولت تبدیل شده است. دولت استرالیا که تحت فشارهای داخلی و خارجی قرار گرفته جهت حل این مشکل با ایجاد یک کمیته مشورتی و فرستادن این کمیته بداخل اردوگاه موافقت کرده که پس از گفت و شنود این کمیته با نمایندگان پناهجویان به نفع پناهجویان رای صادر و از دولت استرالیا درخواست میکنند تا کمپ وومه را کاملا تعطیل و پناهجویان به مناطق بهتری انتقال و اسکان داده شوند.

درخواست کمیته مشورتی از دولت نه فقط موجب موافقت دولت با این تقاضا نشد بلکه دولت با صدور قراری که از سوی نخست وزیر استرالیا "جان هاوارد" صادر شده تصمیم به بازگرداندن پناهجویان افغانی به افغانستان نموده و در این میان بسایر پناهجویان ایرانی و عراقی وعده بررسی سریع پرونده هایشان را داده تا با این ترفند بتوانند پناهجویان را از اعتصاب باز دارند. البته بایستی گفت که این اولین بار نیست که به پناهجویان وعده و وعید میدهند زیرا در اعتراضات سال گذشته بود که با وعده بررسی پرونده ها به اعتراض پناهجویان خاتمه دادند.

بمنظور همدردی و همبستگی با اعتصابیون کمپ «وومه را»، ده ها تن از پناهجویان سایر کمپهای دیگر نیز به جمع اعتصابیون پیوسته که در این میان کمپ «کرتین» در غرب، کمپ «پرت هدلند» و کمپ «ویلاوود» در سیدنی را میتوان نام برد. در کمپ کرتین پنج نفر از پناهجویان اقدام به نوشیدن مواد ضد عفونی کردند، در کمپ ویلاوود چهار تن از پناهجویان اقدام به لب دوزی و اعتصاب غذا کرده و بالاخره در کمپ پرت هدلند هفده تن از پناهجویان اقدام به اعتصاب غذا نموده اند.

مسئله ایجاد شده در داخل استرالیا بار دیگر بهانه ای شد تا دولت "جان هاوارد" به تبلیغات ضد پناهندگی و راسیستی ادامه دهد و از این مسئله بنفع خود کسب امتیاز نماید. اما این مسئله در احزاب حاکم نیز با برخوردهای متفاوتی روبرو بود چنانچه یکی از مشاورین وزیر مهاجرت بخاطر برخورد نادرست دولت به پناهجویان از کابینه خود استعفا داده و حزب دمکرات استرالیا از دولت میخواهد تا این مسئله را بنفع پناهجویان خاتمه دهد که باعث آبرو ریزی بیشتر برای استرالیا نشود.

وزیر اداره مهاجرت و نخست وزیر استرالیا در قبال این مسئله اظهار میدارند که: «تقلید کردن پناهجویان از زندانهای دیگر و اقدام به لب دوزی، ما را قادر به تغییر سیاست خود در امر پناهندگی نمیکند»، لازم به تذکر است که وزیر مهاجرت رادوک جهت جلوگیری از رسوائی بیشتر، تعدادی از کودکان داخل کمپ را به خارج از زندان منتقل و با بتصویر کشاندن بچه ها در تلویزیون که در حال شنا کردن در استخر بوده سعی داشته مظلوم نمائی این دولت را به همگان نشان دهند.

دستجات و گروههای مدافع حق و حقوق پناهندگی در طول اعتصاب پناهجویان با ایجاد حرکتیهای اعتراضی در جلو کمپها و مراکز مهاجرتی از خواستههای پناهجویان مبنی بر بررسی پرونده های پناهندگان دفاع و آنها را در رسیدن به خواستههایشان مورد حمایت قرار داده و صدای اعتراض آنها را به گوش جهانیان رساندند. در مقابل دولت با برقراری نیروهای امنیتی خود در اطراف بازداشتگاهها، سعی در برقراری امنیت و از عبور خبرنگاران بداخل کمپ جلوگیری نموده که در این میان نیز تعدادی خبرنگار بازداشت شدند.

نقض آشکار حق و حقوق پناهندگی بر خلاف مفاد کنوانسیون ژنو برای اولین بار نیست که در استرالیا صورت

میگیرد بلکه درسالهای گذشته نیز این مسئله باعث بدنام شدن استرالیا در امر پناهندگی شده. امسال نیز کمیته حقوق بشر سازمان ملل که مقر آن در آمریکا میباشد با اعلام اینکه "جان هاوارد" در انتخابات سال گذشته از مسئله پناهندگی جهت مطامع سیاسی خود بهره برداری نموده، استرالیا را محکوم نموده است . اما آیا تنها محکوم کردن میتواند به مسئله سیاست ضد پناهندگی خاتمه دهد؟

دییورت پناهجویان و بازگرداندن آنها به کشور خود در هر حالتی محکوم است و باید از پناهجویانی که بخاطر فقر، بیحقوقی، اختناق، کشتار، آوارگی، شکنجه و اعدام از دست حکومتهای مذهبی و دیکتاتوری فرار کرده اند دفاع کرد و نگذاشت تا دولت استرالیا به این سادگی بحقوق شهروندی و انسانی پناهجویان تعرض نماید.

عرفان مروت جو

۳ ژانویه ۲۰۰۲

برگرفته از جهان امروز شماره ۷۷